

масштабній події — виходу альбому “The Concert Sinatra” (1963), для запису якого було спеціально зібрано найбільший оркестр із 76 музикантів. “The Concert Sinatra” складається із шоу-мелодій, виконаних у «напівкласичному» концертному стилі. Цей альбом став, зокрема, символом возз’єднання Ф. Сінатри та аранжувальника його пісень Нельсона Рідла.

У 2023 р. також відзначається 55-та річниця альбому “Cycles” (1968), автобіографічні композиції якого вважаються кращими у творчості Ф. Сінатри, привертаючи увагу своєю ширістю. Цей альбом, загалом пронизаний меланхолією та втомленістю від життя, містить також пісні у стилі фолк-рок, що є незвичним для виконавської манери співака.

Свої ювілеї цього року святкують різдвяний альбом під назвою “The Sinatra Family Wish You A Merry Christmas”, записаний Ф. Сінатрою (за участю його дітей) у 1968 р., а також альбом “Ol’ Blue Eyes Is Back” (1973), що символізував повернення артиста до концертної діяльності після творчої перерви і який отримав комерційний успіх, здобувши статус золотого. У 2023 р. виповнюється також 35 років прощального туру Сінатри “Rat Pack” (1988–1989 рр.), який значною мірою підсумував його творчу діяльність.

Окрім вищезазначеного, цьогорічні пам’ятні дати, пов’язані з ім’ям Френка Сінатри, включають також 15-річчя альбому “Nothing But The Best”, випущеного продюсером Чарльзом Піньюне у 2008 р. (до 10-річчя від дня смерті співака) на честь вшанування його пам’яті. Цей альбом складається з найяскравіших взірців творчого доробку митця.

Тож Ф. Сінатра — «золотий голос Америки» — і в наші часи володіє світом.

О. Василенко

ТРАНСФОРМАЦІЇ ЖАНРУ КОНЦЕРТУ ДЛЯ БАЯНА З ОРКЕСТРОМ У ТВОРЧОСТІ КОМПОЗИТОРІВ ПОЧАТКУ ХХІ СТ.

О. Vasylenko

TRANSFORMATIONS OF THE CONCERT GENRE FOR ACCORDION WITH ORCHESTRA IN THE CREATIVITY OF COMPOSERS OF THE BEGINNING OF THE XXI CENTURY

Баянно-акордеонне мистецтво належить до числа тих мистецьких явищ, які інтенсивно розвиваються й посідають важливе місце в загальносвітовому музичному середовищі. Хоча процес органологічної кристалізації класичного баяна загалом завершився, втім певні трансформаційні процеси продовжуються в наш час. Прикладом цього слугує конструювання чвертьтонового баяна, яке відкрило нові мистецькі горизонти та вектори в цій сфері.

Чільне місце в сучасному баянно-акордеонному мистецтві посідає жанр концерту для баяна з оркестром, що є певною квінтесенцією творчих пошуків у цій інструментальній сфері. Він репрезентований у композиціях багатьох українських та зарубіжних композиторів, серед яких Генрі Коуелл, Матті Мурто, Арне Нордгейм, Володимир Зубицький, Анатолій Гайдено та ін. Прикладом активного інтересу митців до цього напрямку є поява на межі ХХ–ХХІ ст. значної кількості новітніх творів цього жанру («Россініана» Володимира Зубицького, “Spiriti” Юка Тіенсуу, “Opale concerto” Рішара Гальяно, «Концерт для акордеона та симфонічного оркестру» Тимо-Юхані Кілонена та ін.), також протягом останнього десятиріччя написані концерти

для баяна з оркестром Кшиштофа Пендерецького, Віктора Власова, Пауло Уголетті, Енріко Блатті, Петра Махайдіка, тощо.

Суттєвим внеском до розвитку жанру баянного концерту початку ХХІ ст. є творчість молодшої генерації сучасних композиторів — фінського композитора Сампо Хаапамякі, італійського композитора Енріко Блатті, польського композитора Микола Майкусяка, польської композиторки Анни Сови, іранського композитора Аршія Самсамінія, тайванської композиторки Лі-Юнг Ву та ін. Завдяки, зокрема, їх діяльності розширюється географія жанру, виникають його нові за органічними та виконавськими показниками модифікації. У пошуках оригінальних тембрових сполучень композитори звертаються до національних музичних інструментів, а також інноваційних ідей, що активно імплементуються в баянно-акордеонних концертах цих авторів. Яскравими прикладами цього є концерт для чвертьтонового баяна та оркестру “Anomal Dances” Юка Тіенсуу, концерт “Velinikka” Сампо Хаапамякі та його ж подвійний концерт “Conception” для чвертьтонового баяна та чвертьтонової гітари з оркестром, тощо.

Жанр концерту для баяна з оркестром початку ХХІ ст. представлений майже в усіх стильових напрямках і течіях сучасного музичного мистецтва — від неокласичного й неоромантичного до авангардного, постмодерного та естрадно-джазового. Баянні концерти початку ХХІ ст. демонструють також значне різноманіття композиторських технік та прийомів (зокрема, сонорно-сонористичну та алеаторну техніку композиції).

Цікавою ознакою сучасного розвитку концерту для баяна з оркестром, яка все частіше спостерігається в останні десятиріччя, є також звернення митців до подвійних та потрійних жанрових моделей концерту. Прикладами цього є, зокрема, концерт для баяна, гітари та камерного оркестру Пауло Уголетті, концерт для баяна, шену та камерного оркестру Лі-Юнг Ву, подвійний концерт для звичайного та чвертьтонового баянів з камерним оркестром Йоахіма Шнайдера тощо.

Отже, жанр концерту для баяна з оркестром відіграє важливу роль у баянно-акордеонному мистецтві на зламі ХХ–ХХІ ст., посідаючи чільне місце в його жанровій ієрархії. Новаторські конструктивні пошуки, насамперед щодо застосування чвертьтонового баяна, сприяли появі нових композиторських ідей та концепцій. Загалом жанр баянного концерту нині репрезентований майже в усіх стильових напрямках музичного мистецтва. Жанрові пошуки в цій царині відкривають нові горизонти подальшого розвитку сучасного баянно-акордеонного мистецтва.

Кун Чжуцзюнь

**МУЗИКА ААРОНА АВШАЛОМОВА
ЯК СИМВОЛ КУЛЬТУРНОЇ ВЗАЄМОДІЇ СХОДУ ТА ЗАХОДУ:
ЄВРОПЕЙСЬКІ КОНЦЕРТИ ШАНХАЙСЬКОГО СИМФОНІЧНОГО ОРКЕСТРУ**

Kong Zhujun

**MUSIC OF AARON AVSHALOMOV
AS A SYMBOL OF CULTURAL INTERACTION OF EAST AND WEST:
EUROPEAN CONCERTS OF SHANGHAI SYMPHONY ORCHESTRA**

Основоположною ознакою сучасності є постійне зростання та розвиток міжкультурного діалогу між Сходом та Заходом. Важливим напрямом цієї кроскультурної взаємодії є активізація взаємозв'язків між Європою та Китаєм у сфері музичного мистецтва.